

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 476

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 12 mai 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 839 din 9 decembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, ale art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7 alin. (1) și (2) și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite	2–5
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
65. — Ordonanță de urgență privind reglementarea unor măsuri pentru stingerea unor obligații fiscale și bugetare ale Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A.	6–8
66. — Ordonanță de urgență pentru completarea Legii nr. 16/2017 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale	8–9
620. — Hotărâre privind actualizarea datelor de identificare și a valorii de inventar ale unui imobil din domeniul public al statului, precum și pentru schimbarea titularului dreptului de administrare al acestuia	10–11
621. — Hotărâre pentru aprobarea plafoanelor financiare alocate măsurilor de sprijin cuplat în sectorul vegetal pentru anul de cerere 2021	12–13
622. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor	13–14
623. — Hotărâre privind trecerea unei părți din imobilul 370 din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al județului Sălaj și modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 839

din 9 decembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, ale art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7 alin. (1) și (2) și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, ale art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7 alin. (1) și (2) și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de creditoarea-contestatoare Banca Românească — S.A. — membră a Grupului National Bank Of Greece în Dosarul nr. 1.916/287/2016 al Judecătorei Râmnicu Sărat — Civil-Penal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 124D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 22 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.916/287/2016, **Judecătoria Râmnicu Sărat — Civil-Penal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7 alin. (1) și (2) și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de creditoarea-contestatoare Banca Românească — S.A. — membră a Grupului National Bank Of Greece cu prilejul judecării unei cauze civile având ca obiect o obligație de a face, în temeiul Legii nr. 77/2016.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție statuează că legiuitorul nu poate interveni asupra raporturilor juridice consfințite pe calea hotărârilor judecătorești, care se bucură de autoritate de lucru judecat. Or, Legea nr. 77/2016, prin art. 8 alin. (5), intervine asupra măsurilor stabilite de către instanțele de judecată în două moduri: (i) în litigiile în care instanța a pronunțat o hotărâre definitivă și/sau

irevocabilă și (ii) în executările silite, stabilind că atât consumatorii împotriva cărora s-a pronunțat de către instanțele de judecată o hotărâre cu privire la contractul de credit, precum și cei care se află în executare silită, indiferent de stadiul acesteia, pot solicita creditorului ștergerea datoriei decurgând din contractul de credit în integralitate, indiferent de stadiul procedurii judiciare sau extrajudiciare. Cu alte cuvinte, noua lege intervine asupra caracterului executoriu și/sau definitiv al unei hotărâri, precum și asupra modalității de încetare a unei executări silite, stabilind că un consumator, indiferent de situația juridică la care este parte, poate solicita instanței modificarea acesteia în virtutea noii legi, deși în cazul acestuia este posibil să fi intervenit o hotărâre judecătorească prin care instanța să fi stabilit în mod concret prețul contractului de credit, obligațiile părților, sume datorate de consumator băncii și invers etc. Aceeași situație este aplicabilă și executărilor silite în care instanța de judecată este posibil să fi intervenit prin pronunțarea unei hotărâri pe calea contestației la executare, stabilind sumele datorate de părți în baza contractului de credit etc.

6. Susține că, în totală contradicție cu normele Constituției și ale legii civile, legiuitorul a stabilit prin art. 11 din Legea nr. 77/2016 că aceasta este aplicabilă atât contractelor aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, cât și contractelor încheiate după aceasta dată, *inclusiv contractelor care formează obiectul unei executări silite*, astfel cum este prevăzut de art. 8 alin. (5) din actul normativ criticat. Prin urmare, legea stabilește un nou regim juridic cu privire la încetarea raporturilor juridice create în baza unui contract de credit ipotecar indiferent de: (i) *momentul încheierii sale (înainte sau după intrarea în vigoare a legii)*; (ii) *modul executării sale (de bunăvoie sau prin exercițiul coercitiv al statului prin instituirea măsurilor de executare silită)*; (iii) *forma și condițiile sale (cele stabilite de părți sau cele cenzurate de o instanță de judecată)*. Din analiza prevederilor art. 11 din Legea nr. 77/2016 se constată că aceasta este aplicabilă atât contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, cât și contractelor încheiate după această dată. Or, prin compararea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție cu cele ale art. 11 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 77/2016 reiese în mod evident că aceasta nu poate fi aplicabilă decât contractelor încheiate după intrarea în vigoare a acestei legi. Totodată, Legea nr. 77/2016 stabilește că aceasta se aplică atât contractelor de credit încheiate direct cu instituțiile bancare, cât și celor cesionate de acestea altor persoane juridice instituții nebancare. Prin urmare, principiul neretroactivității legii trebuie analizat prin prisma ambelor ipoteze, și nu prin limitare la situațiile contractelor de credit încheiate direct cu instituțiile financiare. Astfel, art. 1 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 prevede că „prezenta lege se aplică raporturilor dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancare sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor”. În acest context, susține că, în ceea ce privește raporturile juridice încheiate între cesionari și consumatori, acestea trebuie analizate prin prisma teoriei drepturilor câștigate, raportat la dreptul de proprietate pe care îl deține

cesionarul asupra creanței. Aplicarea retroactivă a legii în acest caz echivalează cu situația în care legiuitorul intervine și dispune indirect și asupra unui raport juridic încheiat definitiv, cel dintre cedent și cesionar, căruia nu îi pot fi aplicabile prevederile acestei legi, întrucât acesta nu se poate prevala de producerea efectelor raportului juridic în timp. Autoarea excepției susține că atât timp cât Legea nr. 77/2016 permite stingerea tuturor datoriilor, atât a celor deja născute, cât și a celor viitoare, este evident că dispozițiile acesteia retroactivează. Creanțele băncilor, precum și cele ale cesionarilor reprezintă un drept de proprietate, un drept câștigat sub imperiul vechii legi, drept care este anulat prin Legea nr. 77/2016 tocmai prin efectul retroactiv al acesteia.

7. Arată că prevederile art. 1 alin. (1) coroborate cu cele ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 stabilesc că pot face obiectul dării în plată inclusiv imobilele care au fost date în garanție la încheierea contractelor de credit care în prezent au fost cesionate altor persoane juridice, diferite de instituțiile financiare. Aceste prevederi contravin art. 44 din Constituție, atât timp cât micșorează dreptul de proprietate și patrimoniul cesionarului. Odată cu cesiunea creanței, patrimoniul cesionarului se mărește prin achiziționarea creanței și a tuturor garanțiilor asociate acesteia. Dacă s-ar aplica prevederile Legii nr. 77/2016, ar însemna nu numai că patrimoniul cesionarului este micșorat cu valoarea imobilului care este adus în garanție, dar și cu valoarea creanței pe care urma să o recupereze de la consumator, precum și cu prețul aferent cesiunii. Spre exemplu, în cazul în care se cesionează o creanță care se află în curs de recuperare pe calea executării silită și al cărei bun adus în garanție a fost deja valorificat în cadrul executării silită înainte de încheierea contractului de cesiune, cesionarul nu numai că pierde dreptul de a recupera creanța achiziționată, ci și prețul achitat pentru aceasta, patrimoniul său suferind astfel o dublă pierdere. Aceeași situație se regăsește și în cazul creanțelor actuale ale băncilor, creanțe care reprezintă un drept de proprietate, un drept câștigat sub imperiul vechii legi. Or, în aceste cazuri, practica Curții Constituționale a stabilit că este aplicabilă teoria drepturilor câștigate, teorie potrivit căreia legea nu mai poate retroactiva în cazul în care un drept a fost deja inclus în patrimoniul unei persoane. Această teorie este aplicabilă și în cazul contractelor de credit aflate în desfășurare, dar care au fost supuse deja controlului unei instanțe de judecată care a stabilit întinderea obiectului și prețului acestuia, și nu numai. În acest sens, arată că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a stabilit că, *„dacă o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a legii noi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării noii reglementări, care trebuie să respecte suveranitatea legii anterioare”*.

8. Autoarea excepției susține că modificarea politicii de creditare după adoptarea Legii nr. 77/2016 face dovada faptului că statul român a intervenit în mod forțat într-un contract negociat între părți, încălcând astfel principiul libertății comerțului. Prin adoptarea acestei legi, instituțiile de creditare sunt forțate să fie parte într-un contract ale căror condiții nu și le-au dorit niciodată. Modificarea politicii de creditare nu face altceva decât să confirme faptul că băncile nu ar fi agreat niciodată încheierea unui astfel de contract, dar, în prezent, prin intervenția neconstituțională a statului, sunt forțate să îl respecte. Totodată, prevederile actuale nu instituie nicio egalitate de protecție între consumatori, fiind puși în aceeași situație atât consumatori de bună-credință buni-platnici, cât și cei rău-platnici, care în acest moment se află în stadiu de executare silită. Arată că o economie liberă presupune stabilirea de către participanți a unui preț al contractului, prin negociere, în

funcție de condițiile de piață. Or, Legea nr. 77/2015 intervine tocmai asupra liberei inițiative a părților, modificând prețul și obligațiile părților dintr-un act juridic care are la bază manifestarea de voință a părților contractante, încălcându-se astfel principiul libertății comerțului.

9. În fine, apreciază că dispozițiile Legii nr. 77/2016 încalcă și principiul securității juridice prin faptul că: (i) prevăd posibilitatea retroactivării legii, deși Constituția stabilește foarte clar care sunt domeniile dreptului în care se poate deroga de la principiul neretroactivității; (ii) intervine peste principiul *pacta sunt servanda*, dispunând peste voința părților la mult timp după realizarea raportului juridic dintre acestea; (iii) creează un dezechilibru în interpretarea unitară a legii, aceasta devenind practic inaccesibilă. Cu eludarea totală a principiului securității juridice, Legea nr. 77/2016 instituie aceeași modalitate de stingere a datoriei consumatorului decurgând dintr-un contract de credit și pentru care s-a emis o garanție constând într-un bun imobil, atât pentru consumatorii parte dintr-un contract de credit în derulare, cât și pentru cei parte într-un contract de credit denunțat unilateral de către creditor și aflat în executare silită. Așa fiind, susține că prevederile Legii nr. 77/2016 sunt total incerte și instituie doar noțiunea de contract în derulare, fără a da o explicație aferentă acestor contracte. De asemenea, arată că prin derogare de la prevederile Codului de procedură civilă, această lege instituie trei termene procedurale diferite pentru proceduri similare. Astfel, Legea nr. 77/2016 face diferențe și defavorizează creditorii între ei prin fixarea unor termene diferite de apel, deși cele două acțiuni — contestație împotriva notificării și cererea prin care se solicită obligarea creditorului la încheierea actului de dare în plată/ștergerea datoriei — au aceeași finalitate, respectiv ștergerea din evidențele creditorului a datoriei debitorului, cu toate că o lege ar trebui să fie dată în scopul stabilizării securității juridice, iar nu al destabilizării acesteia.

10. **Judecătoria Râmnicu Sărat — Civil-Penal** și-a exprimat opinia în sensul caracterului neîntemeiat al excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7 alin. (1) și (2) și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, întrucât aceste texte de lege nu contravin dispozițiilor constituționale invocate. Instanța de judecată arată că prevederile Legii nr. 77/2006 nu au caracter retroactiv, deoarece stingerea datoriei operează numai pentru viitor de la momentul intrării în vigoare a legii noi; legea stabilește un nou mod de stingere a obligațiilor de restituire, urmând a se aplica efectelor viitoare ale contractului. De asemenea, chiar dacă Legea nr. 77/2016 aduce o limitare a dreptului de proprietate asupra creanței rezultând din contractul de credit, atingerea adusă dreptului prin Legea nr. 77/2016 are un caracter rezonabil, stingerea dreptului de creanță, corelativ cu obligarea creditorului de a deveni proprietarul bunului imobil ce constituie o garanție a creanței, reprezintă o soluție adecvată, necesară și proporțională. În fine, chiar dacă Legea nr. 77/2016 aduce o limitare a libertății economice, aceasta este nediscriminatorie, fiind justificată de un interes general, necesară obiectivului urmărit de legiuitor și proporțională cu scopul urmărit.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost reținut în dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 3, ale art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7 alin. (1) și (2) și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016.

15. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate din Legea nr. 77/2016 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) care prevăd că „*Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale.*”, coroborat cu art. 126 alin. (1), potrivit căruia „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.*”, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi privind dreptul de proprietate privată, art. 135 alin. (1), care prevede că „*Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență*”, și ale alin. (2) lit. a), potrivit căruia „*Statul trebuie să asigure (...) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție*”, precum și principiului securității juridice.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că există o bogată jurisprudență a instanței de contencios constituțional referitoare la constituționalitatea prevederilor Legii nr. 77/2016, ce au fost supuse controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare și prin raportare la aceleași norme constituționale invocate în prezenta cauză, în acest sens fiind, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, Decizia nr. 893 din 15 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 252 din 12 martie 2021, sau Decizia nr. 371 din 3 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1008 din 21 octombrie 2021.

17. Curtea reține, astfel, că prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată, instanța de contencios constituțional a constatat că sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este neconstituțională, iar prevederile din art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale în măsura în care instanța judecătorească verifică condițiile referitoare la existența impreviziunii. Întrucât în prezenta cauză sesizarea Curții Constituționale a fost realizată în data de 22 septembrie 2016, deci înainte de pronunțarea și publicarea în Monitorul Oficial al României a Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4 alin. (1) și art. 7 alin. (1) și (2) din Legea nr. 77/2016, precum și cea referitoare la sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din cuprinsul art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 au devenit inadmisibile.

18. De asemenea, Curtea observă că obiectul litigiului cu a cărui soluționare a fost învestită instanța de judecată care a sesizat Curtea constă într-un contract de credit care a fost încheiat în anul 2008, deci înaintea intrării în vigoare a noului Cod civil, respectiv 1 octombrie 2011. Autoarea excepției a invocat neconstituționalitatea art. 3 din Legea nr. 77/2016 fără să se raporteze în mod distinct la cele două ipoteze ale acestuia, respectiv ipoteza care vizează aplicabilitatea noului Cod civil („*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*”) și ipoteza care vizează aplicabilitatea vechiului Cod civil. În aceste condiții, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi, prin raportare la art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016, este inadmisibilă.

19. Curtea reține că incidența în speță a vechiului Cod civil este relevantă și în examinarea admisibilității excepției de neconstituționalitate a tezei a doua a art. 11 din Legea nr. 77/2016. Astfel, potrivit primei teze a acestui articol, prevederile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, iar, potrivit celei de-a doua teze a art. 11, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. Așa fiind, raportat la speță, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă, întrucât acestea vizează contracte încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016.

20. Pe fondul criticilor formulate, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată, paragraful 94 și următoarele, Curtea a statuat, în ceea ce privește critica referitoare la încălcarea principiului neretroactivității legii civile, că regula *pacta sunt servanda* presupune luarea în considerare a unor elemente precum buna-credință și echitatea atunci când are loc o schimbare fundamentală a condițiilor de executare a contractului. Curtea a reținut că prevederile puse în principal în discuție prin prisma încălcării art. 15 alin. (2) din Constituție sunt cele ale art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, iar din analiza acestor prevederi legale rezultă faptul că ele se aplică și contractelor aflate în curs de derulare. Expresia „în derulare” a fost folosită de legiuitor pentru a acoperi și cazul prevăzut de art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, respectiv faza executării silite începute înainte de intrarea în vigoare a legii. Curtea a mai reținut că, indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei impreviziunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei impreviziunii la nivelul contractului de credit, Curtea a constatat că prevederile acestei legi nu retroactivează.

21. Cu referire la criticile formulate din perspectiva contrarietății Legii nr. 77/2016 cu dispozițiile art. 45 și art. 135 din Constituție, Curtea a reținut că însuși textul art. 45 din Constituție dispune că accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate în condițiile legii. Or, dispozițiile criticate din Legea nr. 77/2016 se pot încadra în această categorie — în condițiile legii —, legiuitorul constituant însuși acordându-i legiuitorului ordinar prerogativa de a stabili condițiile exercitării accesului liber al persoanei la o activitate economică, precum și pe cele ale liberei inițiative. De altfel, Curtea Constituțională a stabilit în Decizia nr. 282 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, că „principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor.”

22. De asemenea, prin Decizia nr. 93 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 22 mai 2017, Curtea a constatat că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a imprevizunii contractuale, legiuitorul, prin art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific, prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Curtea a reținut că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului, pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată, care este menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată. Mai mult, Curtea a reținut că, în condițiile în care instanța judecătorească admite contestația formulată de profesionist, prestațiile bănești datorate în temeiul contractului de credit trebuie executate întocmai, creditorul obligației, în acest caz, având dreptul și la repararea prejudiciului, în măsura în care instanța judecătorească a constatat reaua-credință a debitorului în exercitarea dreptului său la notificarea prevăzută de art. 5 din Legea nr. 77/2016.

23. Referitor la art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 prin raportare la celelalte prevederi ale acestui act normativ, Curtea a subliniat că toate considerentele anterioare sunt aplicabile *mutatis mutandis*, iar în ceea ce privește criticile aduse din perspectiva încălcării dreptului de proprietate privată, Curtea a statuat că, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de

proprietate. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atribuțiile acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate. De asemenea, Curtea a statuat că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atribuțiilor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind, astfel, niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Curtea a reținut că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, însă limitele dreptului de proprietate, indiferent de natura lor, nu se confundă cu însăși suprimarea dreptului de proprietate. Statul protejează dreptul de proprietate în condițiile exercitării sale cu bună-credință (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 245 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 20 iulie 2016, paragrafele 59 și 60). Dreptul de proprietate al instituțiilor de credit nu cunoaște nicio limitare în condițiile imprevizunii, adaptarea/încetarea contractelor neînsemnând nici măcar limitarea dreptului de proprietate. Așadar, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor enunțate anterior își păstrează, în mod corespunzător, valabilitatea în prezenta cauză.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi, în ceea ce privește art. 11 teza întâi, raportate la art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi, referitor la celelalte prevederi din lege,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, raportate la prevederile art. 3 teza a doua, art. 4 alin. (1) și art. 7 alin. (1) și (2) din același act normativ, precum și excepția de neconstituționalitate referitoare la sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din cuprinsul art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de creditoarea-contestatoare Banca Românească — S.A. — membră a Grupului National Bank Of Greece în Dosarul nr. 1.916/287/2016 al Judecătoriei Râmnicu Sărat — Civil-Penal.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza a doua, precum și a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de aceeași parte în același dosar al aceleiași instanțe.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi raportate la prevederile art. 5 alin. (1)—(3) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de aceeași parte în același dosar al aceleiași instanțe, și constată că acestea sunt constituționale, în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Râmnicu Sărat — Civil-Penal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 decembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind reglementarea unor măsuri pentru stingerea unor obligații fiscale și bugetare ale Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A.

Având în vedere obligația Guvernului de a recupera cu celeritate ajutorul de stat declarat nelegal prin Decizia (UE) 2021/69 a Comisiei din 24 februarie 2020 privind ajutorul de stat SA.43549 (2017/C) (ex2017/FC) (ex2016/NN) (ex2015/EO) pus în aplicare de România în favoarea CFR Marfă, notificată cu numărul C(2020) 1115, acordat Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A., denumit în continuare *operator de transport feroviar de marfă*, și faptul că nerecuperarea urgentă a ajutorului de stat poate conduce la costuri accesorii a căror valoare poate dubla suma declarată ca ajutor de stat,

luând în considerare configurația transportului de marfă la nivel european în contextul geopolitic actual, se impune asigurarea unui climat economic favorabil pentru operatorii de transport feroviar de marfă.

Ținând cont de necesitatea creșterii spațiului de manevră în zonele transfrontaliere și de necesitatea eliberării urgente a unor linii de cale ferată de materialul rulant aflat pe aceste linii, pentru care este necesară identificarea unor soluții de relocare,

întrucât prin strategia de recuperare a ajutorului de stat de care a beneficiat operatorul feroviar de marfă s-a propus Comisiei Europene un mijloc alternativ de stingere a creanței reprezentând ajutor de stat, bazat pe o procedură derogatorie față de prevederile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care să permită și darea în plată a bunurilor mobile ale operatorului din sectorul transportului feroviar de marfă, inclusiv a titlurilor de participare, în vederea stingerii obligațiilor fiscale și bugetare ale acestui operator,

în lipsa unui mecanism alternativ de rambursare a ajutorului de stat declarat nelegal de către operatorul de transport feroviar de marfă, reglementat prin legislația internă, riscul închiderii necontrolate a societății, ca urmare a demersurilor de executare silită a companiei, și al eliminării bruște a acesteia de pe piața de transport feroviar de marfă este iminent, afectând în mod direct industriile strategice și clienții deserviți de către companie.

Stingerea creanțelor fiscale și bugetare administrate de Ministerul Finanțelor, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, poate fi asigurată prin trecerea unor active în proprietatea publică sau privată a statului, evitându-se astfel acumularea de datorii și arierate față de bugetul de stat.

Implementarea strategiei de rambursare a ajutorului de stat a fost condiționată de obținerea următoarelor date: valoarea de evaluare, respectiv valoarea de piață și de lichidare, a activelor societății, analiza contractelor de transport feroviar de marfă sub aspectul profitabilității și analiza activității operaționale. Numai după definitivarea demersurilor de obținere a acestor informații s-a putut alege cea mai eficientă variantă de implementare a Deciziei Comisiei Europene. Astfel s-a concluzionat că modalitatea prezentă aleasă, care include darea în plată a activelor, este singura care poate răspunde cerințelor Comisiei Europene, atât pentru recuperarea ajutorului de stat, cât și pentru restabilirea echilibrului concurențial.

Consecința neimplementării urgente a unei derogări de la art. 263 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, o reprezintă riscul recepționării unui refuz din partea Comisiei Europene cu privire la mecanismul de dare în plată propus pentru rambursarea ajutorului de stat acordat operatorului de transport feroviar de marfă, motivat de faptul că recuperarea în natură în forma propusă nu este permisă de legislația națională.

Având în vedere că operatorul de transport feroviar de marfă va stinge impozitele și/sau contribuțiile prin operațiunea de dare în plată, se vor achita inclusiv creanțele prevăzute de art. 6¹ din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

Ținând cont de faptul că orice întârziere în adoptarea măsurilor prezentate poate periclita activitatea de transport feroviar de marfă și poate afecta decisiv industriile direct dependente de operatorul de transport feroviar de marfă, iar, în ceea ce privește punerea în aplicare a Deciziei (UE) 2021/69 a Comisiei din 24 februarie 2020 privind ajutorul de stat SA.43549 (2017/C) (ex2017/FC) (ex2016/NN) (ex2015/EO) pus în aplicare de România în favoarea CFR Marfă, notificată cu numărul C(2020) 1115, crește riscul declanșării procedurii de infringement față de statul român de către Comisia Europeană,

având în vedere contextul actual geopolitic generat de conflictul militar din regiunea Mării Negre, când transportul de marfă pe calea ferată a preluat o parte din transportul de pe căile navigabile,

ținând cont că aceste aspecte vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

ARTICOLUL 1

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează o modalitate specială de stingere a obligațiilor fiscale și bugetare ale operatorului de transport feroviar de marfă.

(2) Măsurile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se aplică atât cu privire la bunurile imobile ale operatorului de transport feroviar de marfă, cât și la bunurile mobile ale acestuia, inclusiv la titlurile de participare.

ARTICOLUL 2

Trecerea activelor în proprietatea statului

(1) Prin derogare de la prevederile art. 263 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, la cererea operatorului de transport feroviar de marfă, creanțele fiscale și bugetare administrate de Ministerul Finanțelor, prin Agenția Națională de Administrare a Finanțelor, se sting prin trecerea unor active din proprietatea acestuia în proprietatea publică sau privată a statului, după caz, și în administrarea ministerului de resort — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.

(2) Cererea operatorului de transport feroviar de marfă de trecere a activelor în proprietatea statului, aprobată prin hotărârea adunării generale a acționarilor, este avansată Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și este însoțită de următoarele înscrisuri:

- a) lista activelor propuse pentru transfer;
- b) raportul de evaluare a activelor propuse, realizat de un evaluator independent, autorizat în condițiile legii, finalizat cu cel mult 3 luni înainte de data depunerii cererii;
- c) analiza tehnico-economică privind justificarea operațiunii și efectele acesteia, analiză care să cuprindă, fără a se limita la acestea, necesitatea operațiunii și beneficiile economice preconizate a se realiza în activitatea operatorului de transport feroviar de marfă;
- d) documentul justificativ din care rezultă agrearea de către Comisia Europeană a stingerii datoriilor operatorului de transport feroviar de marfă prin dare în plată.

(3) În termen de 30 de zile de la recepționarea cererii prevăzute la alin. (2), Ministerul Transporturilor și Infrastructurii va realiza o analiză privind interesul preluării activelor.

(4) Trecerea activelor în proprietatea publică sau privată a statului, după caz, se realizează conform analizei privind interesul preluării activelor realizate de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, în baza prevederilor art. 286 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Ministrul transporturilor și infrastructurii avizează analiza tehnico-economică prevăzută la alin. (2) lit. c) și cererea de trecere a activelor în proprietatea statului, în baza rezultatului favorabil al testului creditorului privat prudent realizat în cadrul acestei analize.

(6) Ministrul transporturilor și infrastructurii emite un ordin de aprobare a listei activelor și a raportului de evaluare depus, în termen de cel mult 30 de zile de la avizarea analizei tehnico-economice prevăzute la alin. (2) lit. c).

(7) Stingerea totală sau parțială a creanțelor fiscale și bugetare se face la valoarea de piață a activelor determinată prin raportul de evaluare prevăzut la alin. (2) lit. b), întocmit de către un evaluator autorizat în condițiile legii.

(8) În termen de 10 zile de la emiterea ordinului prevăzut la alin. (6), Ministerul Transporturilor și Infrastructurii și operatorul de transport feroviar de marfă încheie un proces-verbal de trecere a activelor în proprietatea statului, prin intermediul căruia activele trec în proprietatea publică sau privată a statului, raportat la criteriile legale.

(9) Procesul-verbal prevăzut la alin. (8) cuprinde valoarea de piață a activelor și constituie titlu de proprietate.

(10) Bunurile prevăzute la alin. (2) lit. a), care sunt grevate de orice sarcini, precum privilegiul, ipotecă, gajuri, drepturi de retenție sau sechestre, în afara celor administrate de instituția administrației publice centrale creditoare, nu pot constitui obiectul prezentei ordonanțe de urgență decât cu acordul scris al creditorului și cu renunțarea acestuia la sarcinile instituite.

ARTICOLUL 3

Stingerea creanțelor fiscale și bugetare

(1) În vederea stingerii creanțelor fiscale și bugetare, în termen de 3 zile lucrătoare de la încheierea procesului-verbal prevăzut la art. 2 alin. (8), operatorul de transport feroviar de marfă depune cererea de stingere a obligațiilor fiscale și bugetare la organul fiscal central.

(2) Cererea va fi însoțită de următoarele înscrisuri:

- a) lista activelor transferate;
- b) raportul de evaluare a activelor;
- c) procesul-verbal de trecere a activelor în proprietatea statului, prevăzut la art. 2 alin. (8).

(3) Organul fiscal central stinge creanțele fiscale și bugetare cu valoarea de evaluare a bunurilor trecute în proprietatea publică sau privată a statului, după caz, în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, în baza procesului-verbal prevăzut la art. 2 alin. (8), notificând operatorul de transport feroviar de marfă și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii în acest sens.

(4) Data stingerii creanțelor este data semnării procesului-verbal prevăzut la art. 2 alin. (8).

(5) În cazul în care operațiunea de transfer al proprietății bunurilor, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, este taxabilă cu valoarea stabilită, potrivit legii, plus taxa pe valoarea adăugată, se stinge cu prioritate taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunii de dare în plată, cu excepția cazului în care operațiunea vizează stingerea unei creanțe reprezentând ajutor de stat datorat ca urmare a emiterii unei decizii de recuperare de către Comisia Europeană.

(6) Organul fiscal central va proceda la stingerea cu prioritate a creanțelor de natura ajutorului de stat, față de celelalte creanțe fiscale sau bugetare.

(7) La data semnării procesului-verbal prevăzut la art. 2 alin. (8) încetează de drept măsurile de indisponibilizare a bunurilor ce fac obiectul acestuia, instituite de organul fiscal central.

(8) Prevederile alin. (1)—(7) se aplică în mod corespunzător și pentru stingerea creanțelor fiscale și bugetare administrate de alte instituții ale administrației publice centrale, situație în care operatorul de transport feroviar de marfă depune cererea de stingere a obligațiilor fiscale și bugetare la acestea.

(9) În cazul în care bunurile ce fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență, trecute în proprietatea publică sau privată a statului, au fost revendicate și restituite, potrivit legii, terțelor persoane, operatorul de transport feroviar de marfă va fi obligat la plata creanțelor stinse prin această modalitate. Creanțele fiscale și bugetare renasc la data la care bunurile au fost restituite terțului.

(10) Pentru perioada cuprinsă între data trecerii în proprietatea statului și data la care au renăscut creanțele fiscale

și bugetare prevăzute la alin. (9) nu se datorează dobânzi sau penalități de întârziere, după caz.

ARTICOLUL 4

Înscrierea bunurilor în inventarul centralizat

În termen de 60 de zile de la data semnării procesului-verbal prevăzut la art. 2 alin. (8), Guvernul va adopta, la propunerea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, o hotărâre a Guvernului privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor aflate în domeniul public al statului a bunurilor mobile și imobile preluate în proprietatea publică a statului și în inventarul centralizat al bunurilor imobile și mobile proprietate privată a statului, după caz.

ARTICOLUL 5

Perioada de aplicabilitate

Cererea prevăzută la art. 2 alin. (1) se formulează de către operatorul de transport feroviar de marfă în termen de 90 de zile de la obținerea documentului justificativ din care rezultă agreearea de către Comisia Europeană a stingerii datoriilor operatorului de transport feroviar de marfă prin dare în plată.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul transporturilor și infrastructurii,

Sorin Mihai Grindeanu

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

București, 11 mai 2022.

Nr. 65.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru completarea Legii nr. 16/2017 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale

Având în vedere scrisoarea de punere în întârziere a Comisiei Europene transmisă autorităților naționale privind neconformitatea legislației naționale cu prevederile art. 12 alin. (1) din Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1.024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”), pentru asigurarea unui climat de concurență loială la nivelul lanțurilor de subcontractare în ceea ce privește stabilirea în sarcina contractatorului a obligației de răspundere pentru drepturile salariale nete restante aferente salariului minim, datorate de subcontractant, atât în cadrul raporturilor juridice directe ale prestării unor servicii transnaționale, cât și în cadrul raporturilor juridice directe dintre contractanții și subcontractanții stabiliți pe teritoriul României, este necesară completarea Legii nr. 16/2017 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale, cu modificările și completările ulterioare, corespunzător.

Ținând cont de aplicarea unitară a legislației privind prestările de servicii pe întreg lanțul de subcontractare, atât la nivel național, cât și transnațional, prin introducerea instrumentelor legale prin care se asigură protecția și respectarea drepturilor salariaților în raporturile juridice dintre un contractant și subcontractantul direct al acestuia, indiferent de existența sau inexistența unui element de extraneitate și, totodată, faptul că tratamentul juridic diferențiat la nivel transfrontalier față de cel național limitează dezvoltarea raporturilor contractuale externe, generând repercusiuni negative asupra economiei naționale,

luând în considerare că, potrivit legislației naționale, un contractant este răspunzător pentru drepturile lucrătorilor detașați numai la nivel transfrontalier, pentru respectarea principiului nediscriminării și proporționalității în cadrul lanțurilor de subcontractare privind libertatea de a presta servicii în România, în situația în care atât contractantul, cât și subcontractantul sunt stabiliți pe

teritoriul României se impune, în mod similar, reglementarea răspunderii contractantului la nivel național în ceea ce privește plata drepturilor salariale nete restante aferente salariului brut pe țară garantat în plată, datorate salariaților de către subcontractant.

Ținând seama de prevederile art. 27 din Legea nr. 16/2017, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul lanțurilor de subcontractare, contractantul care efectuează detașarea și care are relație cu subcontractatul direct va răspunde în solidar cu acesta sau în locul său pentru drepturile salariale nete restante aferente salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, astfel că această prevedere se aplică numai în cazul în care contractantul este un prestator de servicii transfrontaliere și nu este incidentă în situația în care contractantul este un prestator de servicii național. Aplicarea răspunderii în materie de subcontractare numai pentru situațiile transfrontaliere creează un tratament juridic discriminatoriu și descurajează astfel contractanții să încheie contracte de subcontractare cu întreprinderi stabilite în România, încălcând prevederile art. 12 din Directiva 2014/67/UE în ceea ce privește nediscriminarea și proporționalitatea măsurilor.

Intrucât prezentul act normativ reglementează măsuri pentru protejarea și sprijinirea salariaților angajatorilor naționali, care subcontractează servicii, în ceea ce privește acordarea drepturilor salariale rezultate în cadrul prestării activităților prevăzute în anexa la Legea nr. 16/2017, cu modificările și completările ulterioare, astfel este propusă reglementarea în mod nediscriminatoriu și proporțional a răspunderii contractanților naționali în cadrul lanțurilor de subcontractare națională, similar cu răspunderea contractanților în cadrul lanțurilor de subcontractare transfrontalieră.

Având în vedere că aceste elemente vizează un interes public, care constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată și impune adoptarea de măsuri imediate pentru restabilirea unui regim de concurență loială și asigurarea unui tratament juridic nediferențiat pentru salariații naționali față de cei care prestează servicii transfrontaliere, prin reglementarea unor măsuri privind relațiile de muncă în cadrul lanțurilor de subcontractare, pe calea ordonanței de urgență, neluarea acestor măsuri urgente, cu caracter excepțional, referitoare la angajarea răspunderii patrimoniale a contractantului pentru drepturile lucrătorilor detașați numai la nivel transfrontalier ar aduce grave prejudicii cu efecte pe termen lung în special asupra drepturilor salariaților și asupra bugetului de stat, în general, care împiedică stabilirea unui regim unitar în materia prestării de servicii și conduce la încălcarea prevederilor art. 12 din directivă,

luând în considerare că elementele de mai sus constituie o situație de urgență, a cărei reglementare nu poate fi amânată, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — După articolul 27 din Legea nr. 16/2017 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 21 martie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 27¹, cu următorul cuprins:

„Art. 27¹. — (1) În cadrul lanțurilor de subcontractare în care contractantul și subcontractantul sunt stabiliți pe teritoriul României, pentru activitățile prevăzute în anexă, contractantul căruia întreprinderea îi este subcontractant direct răspunde în solidar cu aceasta sau în locul său pentru drepturile salariale nete restante ale salariatului subcontractantului, aferente salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată și/sau contribuțiilor datorate unor fonduri sau instituții comune ale partenerilor sociali.

(2) În situația în care subcontractantul direct nu își execută obligația de plată a salariului prevăzută în contractul individual de muncă, salariatul are dreptul să solicite contractantului plata doar pentru drepturile salariale nete restante aferente salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

(3) Subcontractantul are obligația de a plăti salariatului diferența dintre suma primită de către acesta de la contractant

și suma aferentă acoperirii integrale a drepturilor salariale cuvenite, precum și obligația de a reține și plăti impozitul și contribuțiile sociale aferente drepturilor salariale, în condițiile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Răspunderea menționată la alin. (1) se limitează la drepturile salariale cuvenite salariatului subcontractantului pentru activitatea prestată de acesta în temeiul relației contractuale dintre contractant și subcontractantul direct al acestuia.

(5) Subcontractantul are obligația de a plăti contractantului sumele achitate de acesta potrivit prevederilor alin. (1) și (2).

(6) Contractantul este exonerat de răspunderea prevăzută la alin. (1) și (2) dacă face dovada că a achitat subcontractantului toate obligațiile contractuale scadente, aferente relației contractuale dintre aceștia.”

Art. II. — Prevederile art. 27¹ din Legea nr. 16/2017 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu completarea adusă prin prezenta ordonanță de urgență sunt aplicabile relației contractuale dintre contractant și subcontractantul direct, încheiată după intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul muncii și solidarității sociale,

Marius-Constantin Budăi

p. Ministrul afacerilor externe,

Cornel Feruță,

secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind actualizarea datelor de identificare și a valorii
de inventar ale unui imobil din domeniul public al statului,
precum și pentru schimbarea titularului dreptului
de administrare al acestuia

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 alin. (1), art. 868 alin. (1) și art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, precum și al art. 288 și 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea datelor de identificare și a valorii de inventar ale imobilului cu nr. MF 20408, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, potrivit anexei nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă transmiterea imobilului prevăzut la art. 1, aflat în domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în administrarea Secretariatului General al Guvernului, în vederea realizării lucrărilor de renovare/reabilitare a imobilului, în condițiile legii.

(2) Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” asigură conservarea, protecția și întreținerea imobilului prevăzut la alin. (1), potrivit prevederilor art. 5 lit. a) și art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 2 se face pe bază de protocol încheiat între părți, în termen de maximum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Poziția nr. 38 din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 1 februarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 5. — Secretariatul General al Guvernului, împreună cu Ministerul Finanțelor, operează modificările corespunzătoare în anexa nr. 40 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

Ministrul culturii,

Lucian Romașcanu

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

București, 11 mai 2022.

Nr. 620.

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrarea Patrimoniului Protocolului de Stat”
pentru care se aprobă actualizarea datelor de identificare și a valorii de inventar

Administrator CUI	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea bunului și adresa	Descrierea tehnică	Anul dobândirii	Valoarea actualizată a bunului	Baza legală
Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” CUI 2351555	20408	8.29.02	Imobil cu teren aferent Piața Victoriei nr. 1, sectorul 1, București	Palatul Victoria C1 — construcții administrative și social-culturale Nr. niveluri: 6 S construită la sol: 4.202 mp S construită desfășurată: 22.653 mp Regim de înălțime: S + P + M + 4E + terasă 255819-C1 C2 — construcții anexă Nr. niveluri: 1 S construită la sol: 22 mp 255819-C2 S teren: 11.492 Teren împrejmuit: suprafață de teren 7.776 mp din acte și 11.492 mp din măsurători (teren împrejmuit)	2000	191.938.745,83 lei	Hotărârea Guvernului nr. 121/2000 Hotărârea Guvernului nr. 533/2002 Hotărârea Guvernului nr. 265/2005

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului aflat în domeniul public al statului care se transmite din administrarea
Regiei Autonome „Administrarea Patrimoniului Protocolului de Stat” în administrarea Secretariatului General al Guvernului

Codul de clasificare	Nr. MF	Denumirea bunului și adresa	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Valoarea de inventar — lei —
8.29.02	20408	Imobil cu teren aferent Piața Victoriei nr. 1, sectorul 1, București	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” CUI 2351555	Secretariatul General al Guvernului CIF 4283422	Piața Victoriei nr. 1, sectorul 1, București Palatul Victoria C1 — construcții administrative și social-culturale Nr. niveluri: 6 S construită la sol: 4.202 mp S construită desfășurată: 22.653 mp Regim de înălțime: S + P + M + 4E + terasă 255819-C1 C2 — construcții anexă Nr. niveluri: 1 S construită la sol: 22 mp 255819-C2 S teren: 11.492 Teren împrejmuit: suprafață de teren 7.776 mp din acte și 11.492 mp din măsurători (teren împrejmuit) CF 255819	191.938.745,83

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE pentru aprobarea plafoanelor financiare alocate măsurilor de sprijin cuplat în sectorul vegetal pentru anul de cerere 2021

Având în vedere prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare, Regulamentului delegat (UE) nr. 639/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de modificare a anexei X la regulamentul menționat, cu modificările și completările ulterioare, Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/1.135 al Comisiei din 9 iulie 2021 de stabilire, pentru anul 2021, a plafoanelor bugetare aplicabile anumitor scheme de sprijin direct prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și ale art. 46 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2021 pentru aprobarea schemelor de plăți și a unor instrumente de garantare care se aplică în agricultură în anii 2021 și 2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 41/2022,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2021 pentru aprobarea schemelor de plăți și a unor instrumente de garantare care se aplică în agricultură în anii 2021 și 2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 41/2022,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă plafonul financiar de 430.913,348 mii lei, echivalentul sumei de 87.097,190 mii euro, care se asigură de la bugetul de stat prin bugetul aprobat Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pe anul 2022, și plafoanele fiecărei măsuri de sprijin cuplat în sectorul vegetal pentru culturile prevăzute la art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 67/2021 privind stabilirea sectoarelor, culturilor și speciilor de animale pentru care se acordă sprijin cuplat în anii 2021 și 2022.

(2) Plafoanele aferente fiecărei măsuri de sprijin cuplat în sectorul vegetal notificate Comisiei Europene sunt:

- a) 33.892,000 mii euro pentru soia;
- b) 17.215,000 mii euro pentru lucernă;
- c) 450,000 mii euro pentru leguminoase boabe pentru industrializare/procesare: mazăre boabe și fasole boabe;
- d) 90,000 mii euro pentru cânepă pentru ulei și/sau fibră;
- e) 4.953,000 mii euro pentru orez;
- f) 844,360 mii euro pentru sămânță de cartof;
- g) 132,980 mii euro pentru hamei;
- h) 18.898,500 mii euro pentru sfeclă de zahăr;
- i) 1.250,000 mii euro pentru tomate pentru industrializare cultivate în câmp;
- j) 10,000 mii euro pentru castraveți pentru industrializare cultivați în câmp;
- k) 6.343,850 mii euro pentru legume cultivate în sere și solare: tomate pentru consum în stare proaspătă, castraveți pentru consum în stare proaspătă și/sau pentru industrializare, ardei, varză și vinete pentru consum în stare proaspătă;
- l) 517,500 mii euro pentru fructe destinate industrializării: prune, mere, cireșe, vișine, caise și zarzăre;
- m) 2.500,000 mii euro pentru cartof timpuriu pentru industrializare.

(3) Plafoanele financiare notificate aferente măsurilor de sprijin cuplat în sectorul vegetal prevăzute la alin. (2) se modifică, prin mecanismul de transfer de fonduri între măsurile de sprijin în scopul finanțării unei măsuri de sprijin pentru anul de cerere 2021, potrivit prevederilor art. 53a din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de modificare a anexei X la regulamentul menționat, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Măsurile de sprijin cuplat implicate în transferul de fonduri sunt:

a) măsuri de la care se transferă fonduri: soia, orez, sfeclă de zahăr;

b) măsurile care beneficiază de fonduri transferate: castraveți pentru industrializare cultivați în câmp, legume cultivate în sere și solare: tomate pentru consum în stare proaspătă, castraveți pentru consum în stare proaspătă și/sau pentru industrializare, ardei, varză și vinete pentru consum în stare proaspătă și cartof timpuriu pentru industrializare.

(5) Se aprobă următoarele plafoane financiare aferente măsurilor de sprijin cuplat în sectorul vegetal, incluzând sumele rezultate în urma transferului de fonduri efectuat potrivit prevederilor art. 53a din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014 al Comisiei, cu modificările și completările ulterioare:

- a) 154.520,320 mii lei, echivalentul sumei de 31.232,000 mii euro, pentru soia;
- b) 85.171,213 mii lei, echivalentul sumei de 17.215,000 mii euro, pentru lucernă;
- c) 2.226,375 mii lei, echivalentul sumei de 450,000 mii euro, pentru leguminoase boabe pentru industrializare/procesare: mazăre boabe și fasole boabe;
- d) 445,275 mii lei, echivalentul sumei de 90,000 mii euro, pentru cânepă pentru ulei și/sau fibră;
- e) 20.220,433 mii lei, echivalentul sumei de 4.087,000 mii euro, pentru orez;
- f) 4.177,471 mii lei, echivalentul sumei de 844,360 mii euro, pentru sămânță de cartof;
- g) 657,919 mii lei, echivalentul sumei de 132,980 mii euro, pentru hamei;
- h) 79.652,276 mii lei, echivalentul sumei de 16.099,500 mii euro, pentru sfeclă de zahăr;
- i) 6.184,375 mii lei, echivalentul sumei de 1.250,000 mii euro, pentru tomate pentru industrializare cultivate în câmp;
- j) 67,088 mii lei, echivalentul sumei de 13,560 mii euro, pentru castraveți pentru industrializare cultivați în câmp;
- k) 61.202,851 mii lei, echivalentul sumei de 12.370,460 mii euro, pentru legume cultivate în sere și solare: tomate pentru consum în stare proaspătă, castraveți pentru consum în stare proaspătă și/sau pentru industrializare, ardei, varză și vinete pentru consum în stare proaspătă;
- l) 2.560,331 mii lei, echivalentul sumei de 517,500 mii euro, pentru fructe destinate industrializării: prune, mere, cireșe, vișine, caise și zarzăre;

m) 13.827,421 mii lei, echivalentul sumei de 2.794,830 mii euro, pentru cartof timpuriu pentru industrializare.

(6) Cuantumul pe unitatea de măsură pentru fiecare măsură de sprijin cuplat în sectorul vegetal se calculează de către Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură prin raportarea plafoanelor financiare prevăzute la alin. (5) la suprafețele eligibile pentru anul de cerere 2021.

Art. 2. — Plățile pentru schema de sprijin cuplat în sectorul vegetal se acordă potrivit prevederilor art. 25 și 26 din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2021 pentru aprobarea schemelor de plăți și a unor instrumente de garantare care se aplică în agricultură în anii 2021 și 2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 41/2022.

Art. 3. — Plățile pentru măsurile de sprijin cuplat în sectorul vegetal se fac în lei, la cursul de schimb de 4,9475 lei pentru un euro, stabilit de Banca Centrală Europeană la data de 30 septembrie 2021 și publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, nr. 398 din 1 octombrie 2021.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Adrian-Ionuț Chesnoiu
p. Ministrul afacerilor externe,
Cornel Feruță,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 11 mai 2022.
Nr. 621.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 19 ianuarie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 12, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale este ajutat în activitatea de conducere a ministerului de 6 secretari de stat și un subsecretar de stat.”

2. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Numărul maxim de posturi al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și unităților aflate în subordinea acestuia este 14.239, din care 699 — aparatul propriu al ministerului, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului.”

3. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

4. La anexa nr. 2, numărul curent I va avea următorul cuprins:

„I. Instituții publice finanțate integral din bugetul de stat, inclusiv aparatul central al ministerului — 6.367 de posturi”.

5. La anexa nr. 2, numărul curent III va avea următorul cuprins:

„III. Alte structuri finanțate din venituri proprii — 376 de posturi”.

Art. II. — Încadrarea în numărul maxim de posturi și în noua structură organizatorică se face în termenele și cu respectarea regimului juridic aplicabil personalului contractual, prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, în termen de minimum 30 de zile, dar nu mai mult de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 19 ianuarie 2017, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Adrian-Ionuț Chesnoiu

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marius-Constantin Budăi

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 11 mai 2022.
Nr. 622.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind trecerea unei părți din imobilul 370 din domeniul public al statului
și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al județului Sălaj
și modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului
centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1) și al art. 292 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și în conformitate cu prevederile art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea unei părți din imobilul 370, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al județului Sălaj.

Art. 2. — După preluare, partea de imobil prevăzută la art. 1 se utilizează pentru realizarea obiectivului de investiții de interes public județean — complex sportiv și de agrement multifuncțional, într-un termen de 5 ani de la preluare, conform Hotărârii Consiliului Județean Sălaj nr. 29/2022.

Art. 3. — În cazul în care nu se respectă destinația părții de imobil și termenul prevăzute la art. 2, aceasta revine în domeniul public al statului, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

Art. 4. — Predarea-preluarea părții de imobil transmise potrivit prevederilor art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între Ministerul Apărării Naționale și județul Sălaj, prin structurile de specialitate din subordine, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și de cadastru și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul apărării naționale,
Vasile Dîncu

Ministrul dezvoltării,
 lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 11 mai 2022.
 Nr. 623.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale părții din imobilul 370 care se trece din domeniul public al statului
și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al județului Sălaj

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea bunului imobil	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică/Valorile contabile aferente activelor fixe corporale ce compun bunul/ Carte funciară/Nr. cadastral	Valoarea de inventar a bunului imobil (în lei)	Persoana juridică de la care se trece imobilul/CUI	Persoana juridică la care se trece imobilul/CUI
1	106790 — parțial	8.19.01	Imobil 370 — parțial	Județul Sălaj, municipiul Zalău, str. Simion Bărnuțiu nr. 91	1. Construcții: Pavilionul C-8: Suprafață construită — 614 mp Suprafață desfășurată — 614 mp Valoare contabilă — 65.810,70 lei Pavilionul S-7: Suprafață construită — 238,3 mp Suprafață desfășurată — 238,3 mp Valoare contabilă — 10.000,00 lei Pavilionul K: Suprafață construită — 476 mp Suprafață desfășurată — 476 mp Valoare contabilă — 156.166,06 lei Total valoare contabilă construcții — 231.976,76 lei	7.732.205,959	Statul român, din administrarea Ministerului Apărării Naționale, CUI — 4183229	Județul Sălaj, CUI — 4494764

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea bunului imobil	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică/Valorile contabile aferente activelor fixe corporale ce compun bunul/ Carte funciară/Nr. cadastral	Valoarea de inventar a bunului imobil (în lei)	Persoana juridică de la care se trece imobilul/CUI	Persoana juridică la care se trece imobilul/CUI
					<p>2. Amenajări de terenuri: Împrejmuire beton — 130 ml Valoare contabilă — 6.245,98 lei Împrejmuire sârmă ghimpată pe un rând — 167,84 ml Valoare contabilă — 2,014 lei Împrejmuire plasă sârmă — 285 ml Valoare contabilă — 0,855 lei Împrejmuire cărămidă — 7,83 ml Valoare contabilă — 269,26 lei Pista cu obstacole — 1 buc. Valoare contabilă — 3.109 lei Arbori — 80 de buc. Valoare contabilă — 2.120 lei Total valoare contabilă amenajări — 11.747,109 lei</p> <p>3. Suprafața terenului — 52,515 mp Valoare contabilă — 7.488.482,09 lei C.F. 74871 Nr. cad. 74871</p>			

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

5 948493 454854